

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 06.646/1943

Increderea în noi

Simfământul sănătos și puternic al mândriei de neam, care ne duce la încrederea în noi înșine, nu are nici o legătură cu închinarea deșartă de a te lăuda. Omul mândru care se laudă mereu sau așteaptă să-l laude alții, este de obicei un om slab care nu are nici o încredere în el însuși. Omul tare, omul puternic, nu are nici o lipsă nici de lauda lui, nici de lauda altora. El știe ce plătește, cât este și cât poate la treabă, fiindcă se cunoaște. Va fi totuși și el mândru știindu-se prețios pe sine însuși, dar mândria lui se va arăta mai ales prin încrederea ce o are în puterile lui.

Așa este și cu neamul.

Sunt popoare care se bat în piept și se laudă pe toate cărările cu virtuțile și însușirile lor, și cei mai buni prieteni îi țin pe aceia cari le preamăresc pe ele. Nu sunt sănătoase dacă nu se umflă în pene. Acestea sunt neamurile slabe în puteri, și chiar de aceea vor să pară mai grozave decât sunt. Vorba țiganului: „Ia-l de pe mine că-l omor”.

Când sunt puse însă la încercare, rămase nu mai pe puterile lor, se prăbușesc.

Pentru a avea mândrie adevărată de neam, care dă încrederea în noi înșine, e de lipsă să ne cunoaștem puterile proprii așa cum sunt în adevăr, nu cum am dori să fie. Nici să nu le micșorăm, dar nici să nu le umflăm, ca broasca ce a vrut să ajungă mare cât un bou. Cunoașterea aceasta de noi înșine nu o putem câștiga însă decât din istoria națională.

În România viitoare noi va trebui să ne cunoaștem mai bine istoria poporului nostru din toate provinciile românești, din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre. Fie care plugar român, muncitor la fabrică, meseriaș, industriaș, vor trebui să cunoască trecutul în care s'au dat dovezile puterii noastre, ca și cei ce au trecut prin școli mai înalte. Numai cunoscând fiecare ce greutăți și primejdii mari au fost în stare moșii și strămoșii să le biruiască, cum au stat ca stânca neclintită în mijlocul valurilor furioase și au rămas două mii de ani stăpâni pe același pământ, ne putem da seama de virtuțile și puterea de viață a neamului românesc.

Pentru aceeași mândrie și încredere în noi, va trebui să ne cunoaștem mai bine cu toții țara, cu toate provinciile ei, pe frații noștri de pretutindena, numărul lor, indeletnicirile lor. În România de mâine nu mai poate fi nici un român care să nu cunoască istoria și puterile neamului. Din această cunoaștere izvoarește încrederea dreaptă în noi înșine.

Desființarea „Internaționalei Comuniste”

În cursul săptămânii trecute a sosit la Moscova (cu însărcinare specială din partea d-lui Roosevelt) colonelul Davies, care a predat lui Stalin un mesaj (scrisoare) despre al cărui conținut nu s'a aflat prea mult. S'a simțit însă că la scurt timp după primirea scrisorii din partea lui Roosevelt, Stalin a făcut cunoscut lumii întregi că a dat ordin pentru desființarea „Internaționalei Comuniste”, organizația politică din lume prin care se făcea propagandă în slujba comunismului.

Desființarea Internaționalei Comuniste își are tâlcul ei, care desigur abea mai târziu se va putea înțelege.

TĂRIA ÎN VREMURI GRELE

Omul cel mai tare în vremuri grele este omul de omenie, omul drept, despre tăria căruia spuneau încă strămoșii noștri romani, că chiar dacă s'ar prăbuși cerul peste el, rămâne netulburat, neînfricat.

Tot astfel și poporul cel mai tare în vremuri grele va fi acela care are sufletul curat, care nu se poate învinui pe sine cu nimic, și nici alții nu-l pot învinui pe bună dreptate, pentru felul cum s'a purtat și cum se poartă în vremuri de cumpănă.

Pornind dela acest adevăr pe care nimeni și nimic nu l-a putut răsturna în scurgerea vremurilor, neamul nostru românesc e îndreptățit să primească în cea mai mare liniște, încredere și siguranță în viitorul său, în mijlocul uriașelor încleștări de azi dintre popoare. El are sufletul curat, neîntinat de nici o crimă a nedreptății față de nimeni în războiul de acum.

Noi românii nu suntem vinovați, nu putem fi făcuți răspunzători cu nimic la pornirea noului războiu. Din partea noastră pacea ar fi putut stăpâni vecinic pe pământ. Când au început să se prăbușească țări vecine cu noi, nu am sărit la pradă, cum au făcut alții, deși putea fi vorba numai de repararea unor nedreptăți din trecut, când unele ținuturi românești nu au intrat între granițele țării noastre. Noi am ținut de sfinte legăturile de bună vecinătate, deși alții, când am ajuns noi la

strâmtoare, și nu din vina noastră, nu s'au purtat cu noi la fel.

Suntem, deci, cu sufletul curat, cu conștiința liniștită și în această latură. Nimeni pe lume nu ne va putea aduce învinuirea că am lăcomit la un câștig nedrept, sau la unul ușor.

Dar care dintre popoarele lumii ne va putea învinui că am intrat, mai târziu, în războiul împotriva bolșevicilor ruși? Care dintre neamurile conștiente și luminate ale lumii nu ar fi făcut ca și noi între împrejurările în cari am fost puși noi?

Suntem, deci, liniștiți și din această parte: Nimeni nu va avea îndreptățirea și curajul să ne acuze, căci aceasta ar însemna să învinuiești un neam că luptă pentru drepturile sale cele mai sfinte.

Suntem cu sufletul curat, cu inima liniștită și pentru alte motive. Noi ne-am purtat și ne purtăm omenește cu prizonierii și răniții, dușmani din războiu, noi ne purtăm omenește cu poporul din ținuturile străine ocupate de armata noastră; noi, din puștinul ce avem — mai ales în ultimii ani răi — am ajutat și ajutăm și alte țări, în cari lipsurile sunt mai mari.

Să credem tare: omenia și dreptatea românească azi ne sunt de mare cinste, iar mâine ne vor duce la biruință, odată cu vitejia armatei noastre.

Marșul lui Iancu

(Cântec popular din Ardeal)

*Astăzi, cu bucurie, Românii veniți,
Pe Iancu în câmpie, voioși să-l însoțiți;
Spălați armele voastre, de grabă s'algăm,
Din locurile noastre, pe dușman s'alungăm.
Dumnezeule, mare, bunule cu noi să fi
Tu însoțește și însuflețește pe ai tăi fii!*

*Optzeci de oi despoate și prin frigări le pun.
De fluier, de cimpoaie pădurile răsun...
Românii se așează pe lâng'un mare foc
Și Iancu ospătează cu dâștii la un loc.
Iancule mare, bravule tare cu noi să fi
Tu însoțește și însuflețește pe ai tăi fii!*

*Sunt gata, stau cu toții să se coboare 'n văi,
Să izgonească hoții și-ai neamului călăi;
Iancul mergea înainte pe un cal cu ager curs
Și peste îmbrăcămintea purta piele de urs.
Cine-a sta 'n cale Iancului mare și brav Român
Fulger, și trăznet peste-al lui creștat, dela Român!*

*Iată-i, voioși porniră, Românii cei voinici
Ca lanțul se înșiră pe-a munților poteci;
Nevestele, cu jale, privindu-i lăcrimând
Li urmăreau în vale, cum se duceau cântând.
Cine-a sta 'n cale Iancului mare, brav Român
Fulger și trăznet peste-al lui creștat, dela Român!*

Serbările naționale dela Blaj

Serbările dela 3-15 Maiu la Blaj, au fost un prilej înălțător pentru pomenirea marilor luptători din trecutul românilor ardeleni pentru drepturile naționale. Liturgia a fost celebrată în catedrala istorică a anului 1848 de către Episcopii Traian Valeriu Frențiu, Ion Bălan și Vasile Aftenie, înconjurați de un mare sobor de preoți. Răspunsurile le-a dat impunătorul cor al Catedralei. La ședința festivă din sala Palatului Cultural a fost omagiată, figura de mare luptător a Episcopului Inocențiu Micu Clain, ca și adunarea dela 3-15 Maiu de către reprezentanții celor două biserici surori, de aceia ai Universităților, Academiei Române, Astra și Agru.

După festival s'a făcut o procesiune la Câmpul Libertății, unde după ce s'a făcut istoricul zilei, s'au pus frumoase cununi de stejar pe Piatra Libertății. Au urmat apoi exerciții fizice făcute de elevele școlilor din localitate și defilarea fineretului școlar. Seara s'a dat un frumos concert cu corurile elevilor și concurs de soliști dela Opera din Cluj-Timișoara.

Întâlnindu-se la Blaj, cărturarii și țărani Ardealului au prins puteri noi, din îndemnul și faptele marilor luptători ai cauzei românești, cărora „Foaia Poporului” le închină un gând de caldă recunoștință.

Germania în fața unei răscruci a istoriei sale

În fața miilor de ascultători din orașele Limburg și Lahn, d. Alfred Rosenberg, ministrul Germaniei, a înfățișat într-o cuvântare, situația țării sale în fața evenimentelor internaționale în curs de desfășurare.

„Poporul german, a spus d. Rosenberg, a înțeles astăzi că străbate ceasuri hotărâtoare pentru istoria sa și mai cu osebire a luptei pentru existență.

Ocupându-se de planurile de nimicire a Germaniei puse la cale de puterile aliate, dsa a adăugat, că

potrivnicii Germaniei doresc același lucru pe care l-au dorit și în 1918: nimicirea poporului german. Roosevelt cere îngenuncherea noastră fără condițiuni, iar Stalin să se folosească de întregul popor german, ca mână de lucru, pentru reclădirea ruinelor ruse.

Fără să știi lupți și tu într'un front, și arma ta este tăcerea.

Pe urmele Domnului

Orbia sufletească

Între simțurile omului nici unul nu este mai prețios și folositor decât vederea, deși toate sunt înzestrări fără de cari omul nu este întreg și nu poate fi fericit. Prin, auz, miros și pipăit sufletul nostru cunoaște lumea în care trăim; ele sunt fiecare o fereastră prin care ne uităm în lume. Nefericit e și un surd sau un muț, dar nici o nenorocire nu-i mare ca orbirea.

De aceea și Mântuitorul a vindecat pe mai mulți orbi, unii cari au orbit cu vremea, și pe cel din Sf. Evanghelie de azi, care se născuse orb, fiindu-i mîră de nenorocirea lor.

Dar afară de orbia trupească mai este și orbie sufletească, aducătoare de nenorociri și mai mari decât cea dintâi, deși mulți oameni nu o iau în seamă când o au ei, ci o văd numai la alții.

Orbia sufletească se naște când nu ținem curat ochiul sufletului nostru care este conștiința, glasul din inima noastră care ne spune ce este bine și ce este rău. La început acest ochiu e limpede, sănătos, ne face băgători de seamă la orice gând rău, la hoărărea și faptele rele. Dar, dacă noi nu ascultăm de glasul conștiinței, ci aruncăm mereu prav și gunoaie în ochiul sufletului, pe el se face albeață, așa încât abea vom putea deosebi binele de rău, ba putem orbi de tot sufletește. Cădem în toate relele și păcatele fără să ne mai pese.

Cel ce prin păcate și patimi neînfrânate ajunge orb cu sufletul, nu mai are credință, nădejde și iubire de Dumnezeu, nu-i mai ține poruncile, își nenoroceste familia, pe sine însuși și chiar neamul din care face parte.

Să ne gândim unde ar ajunge un popor și ce s'ar alege de el dacă într'un moment dat toți fiii lui ar ajunge orbi sufletește, ne mai putând deosebi binele de răul național. Căci după cum este un bine și un rău sufletește, — faptă bună sau păcat, — tot așa sunt adevăruri bune și folositoare, pentru un neam, și sunt minciuni și ispite, uneori ademenitoare, dar cari dacă un popor întreg se ia după ele, îl duc în prăpastie. Este și o orbire națională, când un popor nu-și mai cunoaște adevăratele sale interese naționale, ci se lasă ispitit pe drumuri rătăcite.

Unul dintre acele drumuri rătăcite este atunci când fiii unui popor își uită de dușmanii lui cari stau la pîndă și încep să se urască și să se războiască între ei. Atunci începe adevărata bătăie a orbilor, despre care înțelepciunea românului zice că nu-i nimic mai rău și mai primejdios. „Să te ferească Dumnezeu de bătăia orbilor“.

Este o rugăciune bisericească în care cerem dela Dumnezeu să ne apere de nenorocirile cele mai mari din viață, „de ciură, de foc, de cutremur, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi“.

Neamul românesc s'a ferit în toate vremurile de războiul din sânul lui. Nici în timpurile cele mai grele el nu a suferit de orbia națională. Totdeauna a știut și a crezut că războiul cel dintre noi ar însemna peirea noastră din istoria lumii. Totdeauna și-a dat seama că dușmanii ce ne încunjură atîta ar aștepta: să ne vadă încăerași, pentru a sări asupra noastră. În această frăție mare și pace launtrică între fiii neamului nostru, a stat țaria puterii care ne-a asigurat ființa de popor.

Din pildele lui Solomon

— *Ascultă, fiul meu, învățătura tatălui tău, și nu disprețuie poveștile maicii tale, căci ele împodobesc ca o cunună de preț capul tău, și sunt ca o salbă împrejurul gâtului tău.*

— *Fiul meu, dacă cei răi vor să te ademenească, nu te învoi. Nu te întovărășii cu ei pe cale.*

— *Rătăciră omoară pe cei proști, și fără de grije pierde pe cei fără de minte.*

Calendarul săptămânii
Luna Iunie

Dnm. a 6-a. a Orbului, gl. 5, c. 7		VREMEA
Luni	31 Ap. Ermie	după calendarul de 150 de ani)
Marți	1 M. Iustin	
Mierc.	2 Păr. Nichifor	Dela: 1 nor și vânt,
Joi	3 (+) Înălțarea D-ului	2—4 bine, 5 vânt, 6
Vineri	4 Mitrofani	ploaie, 7—11 bine și
Sâmb.	5 Doroteju	vânt, în 12 ploaie, 13
Duminică	6 C.P. Visarion și Ar.	bine, 14—15 nor cu
		soare.

Dum. a 7-a. a S. Părănți, gl. 6, v. 07

Pomeniri

4 Iunie 1812, se naște Gh. Barișiu, fost președinte al Asociațiunii „Astra“.

16 Iunie 1873, moare marele mitropolit Andrei Șaguna.

Prevestiri

Cum va fi timpul dela Înălțarea Domnului, așa va fi și toată toamna. De va fi în 25 timp frumos, vor fi struguri mulți și vin bun.

Dacă Rusaliile vor fi umede, atunci vor fi culesuri bogate. Florar răcoros, iar Cîreșar ploios aduc vin și vin din greu. Să nu te sperii însă nici pentru ploile din Mai, căci: „ploaia din Maiu umple coșul de mîlaiu“.

Dacă va ploua în ziua de Medard, atunci să nu te aștepti la vreme bună și frumoasă. Bătrânii spun că ploaia dela Medard ține 40 de zile.

Cum să cunoaștem vremea

Când ceața se trage pe vârful înălțimilor, este semn că va ploa peste o zi două.

Dacă pe timp uscat ceața se ridică în sus, atunci se va schimba vremea și va urma ploaie.

Când ceața se risipește sau pare că se lasă în jos, pe vreme ploioasă, atunci va urma timp frumos. Dacă dimineața sau seara se ridică de pe ape și livezi o ceață alburie, este semn că a doua zi timpul va fi frumos.

Târgurile lunii Iunie în Ardeal

Agnita: 19 Iunie de vite; 21 Iunie de mărfuri. Aiud: 10 Iunie de vite și mărfuri. Alesd (Bihor): 15-16 Iunie de vite și mărfuri. Alma (Tr. Mică): 21 Iunie de vite; 25 Iunie de mărfuri. Alid (jud. Mureș): 6-8 Iunie de vite; 9 Iunie de mărfuri. Avrig: 1 Iunie de vite; 2 Iunie de mărfuri. Bagiu: 17 Iunie de mărfuri. Balșa (Hunedoara): 24 Iunie de vite și mărfuri. Barzara (jud. Arad): 14 Iunie de vite și mărfuri. Blaj: 30 Iunie de vite; 4 Iunie de mărfuri. Boian: 11-13 Iunie de vite; 14 Iunie de mărfuri. Bontida: 29 Iunie de vite; 30 Iunie de mărfuri. Buteni Arad: 2 Iunie vite și mărfuri. Buza: 27 Iunie de vite. Cetatea de Baltă: 29 Mai de vite; 1 Iunie de mărfuri. Ciacova: 1-4 Iunie de mărfuri. Cincul: 17 Iunie de vite; 18 Iunie de mărfuri. Cisnădie: 29 Iunie de vite. Comloșul Mare: 10 Iunie de vite; 11 Iunie de mărfuri. Coșca-Mică: 29 Iunie de vite. Criș (Tr. Mare): 10 Iunie de vite; 12 Iunie de mărfuri. Daia (Tr. Mare): 12-13 Iunie de vite și mărfuri. Daneș: 17-19 Iunie de vite; 20 Iunie de mărfuri. Dârlos: 19 Iunie de vite; 20 Iunie de mărfuri. Delta (jud. Timiș): 10-11 Iunie de mărfuri. Dobra (jud. Hunedoara): Marți în săpt. 2-a după Rusaliile de vite, iar Joi de mărfuri. Făgăraș: 3 Iunie de vite; 5 Iunie de mărfuri. Făget (Severin): 26 Iunie de vite și mărfuri. Gherteniș (jud. Timiș): 11 Iunie de mărfuri. Gialacuța: 10-11 Iunie de vite; 12 Iunie de mărfuri. Hălmaș (Arad): 27 Iunie de vite și mărfuri. Homorod: 30 Iunie de vite; 1 Iunie de mărfuri. Ilia (jud. Hunedoara): 15 Iunie de vite; 17 Iunie de mărfuri. Lugoș: 30 Iunie de vite și mărfuri. Marpod (jud. Sibiu): 7-8 Iunie de vite; 9 Iunie de mărfuri. Mehădia: 26 Iunie de vite și mărfuri. Mercurea (jud. Sibiu): 25-26 Iunie de vite; 27 Iunie de mărfuri. Moldova-Nouă (jud. C. Severin): 24 Iunie de mărfuri. Ogra (j. Tr. Mică): 15 Iunie de vite; 4 Iunie de mărfuri. Orăștie: 1 Iunie de vite; 4 Iunie de mărfuri. Pauticciu: 23 Iunie de vite; 24 Iunie de mărfuri. Periamos (jud. Timiș): 15 Iunie de mărfuri. Petriș (jud. Arad): 10-11 Iunie de mărfuri. Proștea-Mare (jud. Tr. Mică): 10 Iunie de vite; 13 Iunie de mărfuri. Săliște (jud. Sibiu): 12 Iunie de vite; 11 Iunie de oi și porci; 14 Iunie de mărfuri. Sân-Paul (jud. Tr. Mică): 1 Iunie de vite; 4 Iunie de mărfuri. Săvârșin (jud. Arad): 15 Iunie de mărfuri. Sebeș (jud. Alba): 1 Iunie de mărfuri. Seica-Mică: 21 Iunie de vite; 24 Iunie de mărfuri. Sighișoara: 21-22 Iunie de vite; 24 Iunie de mărfuri. Slimnic: 1 Iunie de vite; 2 Iunie de mărfuri. Tălmaciu: 23 Iunie de vite; 24 Iunie de mărfuri. Teiuș: 24-25 Iunie de vite; 26 Iunie de mărfuri. Ticușul Vechiu (jud. Făgăraș): 24 Iunie de vite; 26 Iunie de mărfuri. Turda: 21-22 Iunie de vite; 24 Iunie de mărfuri. Ungra (jud. Tr. Mare): 1 Iunie vite; 2 Iunie mărfuri. Unirea (Vințul de sus): 5 Iunie de vite; 8 Iunie de mărfuri. Vad (jud. Făgăraș): 20 Iunie de vite; 21 Iunie de mărfuri. Valea-Lungă (jud. Tr. Mică): 20 Iunie de vite; 23 Iunie de mărfuri. Vărădia (jud. Arad): 8 Iunie vite și mărfuri. Vințul de jos (jud. Alba): 22-23 Iunie de vite; 24 Iunie de mărfuri. Zlatna: 16-17 Iunie de vite; 18 Iunie de mărfuri.

Din sfaturile doctorului Josif

Catarul cronic al stomacului

Dragii mei, ați putut înțelege, cred, din cele spus în rândul trecut în legătură cu pățania părintelui Ion care sunt semnele aprinderii, inflamației proaspetele grele a stomacului, cum ia naștere această boală, de ce se capătă și cum ne putem feri sau scăpa de ea.

Dacă o astfel de îmbolnăvire se întâmplă să a face de mai multe ori pe acelaș om, ea se învechește și catarul sau inflamația devine cronică după cum spun doctorii. Acest catar cronic de stomac se capătă și pe alte căi ori din alte cauze pe cari este foarte bine dacă le cunoaștem.

Cum ne îmbolnăvim stomacul

Dacă cineva, mîncăcios din fire, nu prea ține socoteală de ce-i poate strica și mîncăcă neregulat și prea mult deodată, ori mîncăcă deavalma ori și ce bucate, fie că sunt gătită ori crude, ori că întrebun țează fără măsură băuturi spirtoase și mai trage prea mult și cu țigarea sau ciubucul, de bună seamă că se va îmbolnăvi cu timpul de această boală. Ea vine uneori și fără să ne putem da seama că din ce a putut proveni și de multe ori însoțește alte boli cum sunt cele ale ficatului ori ale inimii. Boala se naște, așa că în urma mîncărilor grele, ori prea multe, ori din cauza spiritului din băuturi, se atacă și se îmbolnăvește pielea stomacului, care apoi nu mai este în stare să producă sucuri mistuitoare îndeajuns și mîncările ajunse în stomac nu pot fi prelucrate și mistuite cum trebuie și la timp. Rezultatul va fi, că mîncările zac multă vreme nemistuite în stomac și aici se dospesc (fermentează) și produc o suferință și o lărgire a stomacului, care apoi se resimte în diferite chipuri. Bolnavul se plînge de apăsare și greutate la furca pieptului mai ales în timpul de după masă, nu are poftă de mîncare, mîncăcă în silă și îi este greață mereu. Mulți se plîng că au un gust amar în gură, limba le este încărcată, albă, mereu se plîng de sete, au arsuri în stomac și unii, mai ales cei băutori, varsă, în deosebi dimineața pe nemăncate, rămășițe din mîncările din ajun ori o materie vîscoasă care se întinde ca ața.

Ce dietă trebuie ținută

Starea aceasta aduce cu sine o slăbire a corpului și o sleire tot mai pronunțată a puterilor. Bolnavul este fără voie, trist și supărăcios și caută leac pe toate cărările. Ori cel mai bun leac nu este cuțare esență sau medicină din farmacie, ci îndepărtarea cu știință a cauzelor cari au pricinuit boala! Cei cari mîncăcă mult și neregulat să se obișnuiască a se nutri cu măsură și la soroc și să mîncănce bucate curate, pregătite bine și mai ales să se ferească de tot ce este povară grea pentru stomacul lor bolnav.

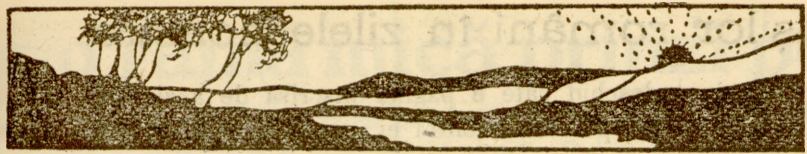
Cei băutori sau care fumează prea mult, să se lase fără zăbavă de aceste îndeletniciri rele, că altfel nu se vor vindeca niciodată. Să se ferească fiecare bolnav de stomac de a mîncă mîncări iuși și acre, mîncări prea sărate ori piperate, ori mîncări prea grase.

Se va ține fiecare de un trai regulat și mîncări ușoare. Va lua dimineața o cupă cu lapte călduț, ceai ori lapte bătut și pâine prăjită. La amiază o supă ușoară de legume (chimen, cartofi) o ciorbă de pui, zarzavat, ori legume fierte trecute prin sită. Seara iarăși lapte ori ceai, ouă fierte moi ori supă de legume. Și așa cu „dietă“ ușoară până ce stomacul își revine, pofta de mîncare crește, greaja și vărsăturile se pierd și cu ele deodată și apăsarea dela furca pieptului și durerile.

Un bun leac pe lângă „dieta“ mîncărilor este sarea de Karlsbad (sarea amară) din care vom lua dimineața pe nemăncate câte 1-2 lingurițe într'un pahar cu apă călduță precum și apele minerale, iar uneori praful de bicarbonat de sodă, din care se ia după masă câte o jumătate de linguriță cu puțină apă. Cazurile mai grele cari nu se îndreaptă în acest fel, trebuiesc arătate doctorului, ca să fie cercetate mai cu deamănuntul și să hotărăscă calea de urmat.

În numărul viitor vom vorbi mai departe despre alte boli ale stomacului.

Dr. I. S.

IN LARGUL CÂMPULUI DIN ZORI DE ZI ȘI PÂNĂ 'N SEARĂ

O altă valoare a cărților funduare

Am arătat în primul număr al acestor gazete, că pe lângă alte multe foloase și însușiri, ce le aduc cărțile funduare, este și acela că sunt publice, adică toate proprietățile locuitorilor dintr-o comună sunt înscrise în registre separate ținute pe comune și pe cap de locuitor la sediul Judecătorei din circumscripția, pe raza căreia este așezată comuna. Acest registre oricine îl poate vedea și îl poate cerceta. O altă însușire a cărților funduare este aceea de a fi publice, adică dau puțința oricui, de a se informa dacă cutare bun, stă pe numele unui anumit proprietar, care ne interesează și căruia vrem să-i căutăm proprietatea. Spre exemplu, vrem să cumpărăm un imobil, un pământ, o casă etc., intrăm în târg cu unul, care vrea să ne vândă. El ne spune că pământul ce vrea să-l vândă, este pământul lui și de fapt ne convingem și noi că numitul îl folosește acel pământ când însă căutăm la cartea funduară, vedem că pământul nu stă pe numele celui ce ni-l îmbie spre cumpărare, ci pe un altul, că nu este în întinderea adevărată și că se mai află două, trei sarcini pe acest loc. Câte neazuri, câte neplăceri și câte cheltuieli ne-ar fi așteptat, dacă n'am fi fost prevăzători și nu ne-am fi informat, înainte de a încheia târgul, la cartea funduară, de soarta acestui loc.

Cum se poate obține un împrumut

Dar cărțile funduare, prin publicitatea lor, asigură cel mai bun credit până la valoarea bunului înscris, în înțelesul, că eu proprietar pe o întindere de 10 jug. de pământ, pot oricând ridica un împrumut sau mai multe, garantându-le cu proprietatea mea trecută în cărțile funduare, chiar dacă ar avea 50 de jug. Tot asemenea ce-l ce a acordat un împrumut pe baza unei ipoteci, poate fi sigur că banii săi vor fi puși la adăpost prin puterea acestei ipoteci, oricâte împrumuturi următoare ar mai face, datoratul său. Prin urmare siguranța și viața contractelor este legată de publicitatea cărților funduare.

În cărțile funduare se înscriu nu numai ipotecile sau alte sarcini, cari încarcă imobilul, ci toate actele, prin care se aduce orice schimbare proprietății sau altor drepturi înscrise în cărțile funduare. De asemenea se înscriu acele acte cari privesc folosința, sau mai bine zis, cari modifică folosința, precum și actele referitoare la întindere, la compunerea corpurilor de avere, la împărțirea acestora ș. m. d.

O lămurire

Publicitatea cărții funduare fiind completă, ea este nu numai un registru de ținere în seamă a proprietății, ci un izvor de drepturi, cari se nasc prin înscriere, căci unul de bună credință, care se întemeiază și se încrede pe cuprinsul cărții funduare este pus la adăpost de încercările oricui de ai lua proprietatea sau de ai tăgădui drepturile înscrise. Astfel eu dorind a cumpăra un imobil, în primul rând mă gândesc la cartea funduară, o cercetez și văd că imobilul este trecut pe numele aceluia dela care vreau să-l cumpăr, că nu are întabulată nici o ipotecă sau altă sarcină pe el. Încercător în situațiunea ce mi-o oglindesc cartea funduară, cumpăr imobilul și mi-l și întabulez pe numele meu imediat, după ce l-am întabulat, vine unul cu contract în regulă, prin care îmi arată că el a cumpărat cu mult înaintea mea imobilul și că deci eu n'ași avea nici un drept asupra acestui bun, deoarece l-am cumpărat după el; cu pecetea cărții funduare în mână, voi putea stăpâni liniștit locul, cu toată că fusese vândut mai înainte altuia, iar acela care după încheierea contractului și plătitese prețul, a neglijat să și transcrie în cartea funduară n'are decât să sufere, de pe urma acestei neglijențe. Tot asemenea ar putea veni un creditor, spunând că are o ipotecă neîntabulată, ce ar fi garantat un împrumut al fostului

proprietar. Nici acest creditor nu se va putea atinge de proprietatea mea, căci eu am cumpărat ceia ce am văzut în cartea funduară, nici mai mult, dar nici mai puțin.

Armă împotriva speculanților

Astăzi mai mult decât oricând se pot prețui foloasele ce ni-le dau cărțile funduare, pentru că în aceste vremuri, ca nici odată, omul este mai înclinat spre îmbogățiri repezi, gata în orice moment a recurge la tot felul de șirelicuri spre a tăgădui, prin toate mijloacele și pe toate căile, proprietatea acelora ce nu știu să și-o apere. Sunt oameni și destui de mulți cărora nu le-a plăcut și nu le place munca și cari nu umblă decât să câștige înșelând pe alții. Astfel unii după ce au vândut un loc, nu știu să scornească pentru a lua înapoi ceia ce au dat. Alții se folosesc de neștiința altora, cari nu-și cunosc întinderea pământurilor și în chipul acestor mulți cari nu prețesc ocrotirea legilor, se lasă pradă uzurpatorilor.

Cartea funduară este pavăza și ocrotitoarea proprietății, prin ea se însănătoșează creditul și se asigură înflăcărarea vieții agricole. În prezent există această instituție mai în toate țările europene, cu osebirea cătorva: Astfel sunt în Germania, Elveția, Slovacia, Croația, Grecia, Ungaria, Boemia, Italia și Polonia. În Austria se găsesc cărți funduare de prin veacul al XIV. La noi în Transilvania și în Bucovina, însă se lucrează la răspândirea lor în toată țara, pentru că, ni menim nu-și poate închipui o țară agricolă ca a noastră și cu cetățeni, cari prețesc așa de mult binefacerile proprietății agrare, fără cărți funduare.

L. I. A.

Colțul gospodinei

De ce unii oameni sunt stângaci?

Doctorii și oamenii de știință și-au bătut capul multă vreme să afle care e pricina că unii oameni sunt stângaci. Multă vreme s'a crezut, că un tată stângaci are copii stângaci, deci, că stângăcia se moștenește. Acum s'a găsit adevărata pricină. Totul atârână de mamă sau de doică, și anume după felul cum ține copilul în brațe. Dacă mama sau doica are obiceiul să țină copilul în brațul stâng mai mult de cât în cel drept, copilul va fi stângaci. De ce? Pentru că, fiind ținut în brațul stâng, copilul stă lipit cu umărul drept de umărul și de pieptul mamei, astfel că nu poate mișca liber mâna dreaptă. Obișnuindu-se să apuce lucrurile tot cu mâna stângă, care îi este liberă, devine stângaci. Așa dar, nu tata e pricina stângăciei copilului, ci mama — și în cazul acesta e adevărat că stângăcia se poate moșteni, dar nu dela tata, ci dela mama, căci o mamă stângace o să țină copilul tot pe brațul stâng.

Din pildele altor țări

În ultimii 20 ani, cultura plantelor textile (bumbac, cânepă, in) a luat o dezvoltare destul de însemnată în Bulgaria. Așa dela 1691 hectare pentru cânepă și 257 pentru in, în 1919—20, suprafața cultivată s'a ridicat în 1938—39 la 31.183 hectare pentru cânepă și 629 pentru in. În acest interval de timp, au fost însă ani, când suprafața cultivată a întrecut aceste cifre. De la 1939 încolo, când a început războiul actual, simțindu-se din ce în ce mai mult nevoie de materii textile, s'a dat o mai mare atenție culturii bumbacului, cânepii și inului, mai ales culturii bumbacului. Inetel cu inetel, Bulgaria va produce toată cantitatea de bumbac, dacă nu mai mult, pentru acoperirea trebuințelor populației sale. Să încercăm și noi, mai cu nădejde.

LAPTE OTRĂVIT

Laptele este cea mai bună hrană. Mai ales pentru copii laptele este o mâncare minunată. În lapte se găsesc cele mai multe materii hrănitoare, ca zahăr, grăsime, caseină, apă și felurile săruri. Copiii cari se hrănesc cu lapte se dezvoltă și ceresc bine. Pentru oamenii în vârstă încă este bun.

Se întâmplă câte odată, că laptele în loc se folosească, mai mult strică. Aceasta vine de acolo că laptele e otrăvit. În anii trecuți scrieau gazetele că într'un sat s'au otrăvit șase oameni cu lapte.

Foarte rar se otrăvește laptele din cauza vacii. De cele mai multe ori vinovat este stăpânul, care nu știe cum să hrănească vaca. El dă vacii tot felul de nutreț: fân mucegăit, pae stricate, borhot stătut, varză stricată. Nu se gândește că prin aceasta face mai mult rău, deoarece nutrețul stricat are otrăvuri, vari ajung în trupul vacii și trec și în lapte.

Laptele stricat e amar sau e vânat ori roșu și oameni de obicei îl pun pe seama strigoilor, a vârcolacilor sau a șerpilor și a nevăstucilor. Dar nici vorbă. Nu strigoii sau vârcolacii, nici șerpii sau nevăstucile sunt pricina otrăvirii laptelui, ci hrana rea și nesănătoasă.

Hrană rea se poate găsi și în pășuni. Sunt buruienile, pe cari le mănâncă vacile și din cauza cărora laptele se strică, se schimbă gustul și mirosul, se împușnează, ori devine săpunos sau vâscos.

Gustul amar al laptelui vine din cauza că vacile au mâncat cartofi incolțiți, cicoare, peliniță sau vineuriță. Cred unii că și frunzele de sfeclă și napi porcești încă fac laptele amar. Cei cari mănâncă astfel de lapte se îmbolnăvesc de diaree.

Dacă vacile mănâncă salbă moale, foi de nuc sau muguri de stejar, li se împușnează laptele, iar acele cari mănâncă mac roșu, cucurbeșică, neghină sau pir, se îmbolnăvesc de diaree, atât ele cât și viței sugaci.

Mătrăguna mâncată de vaci, lasă în lapte o otrăvă atât de puternică încât omoară copii.

De usturoiță și punguliță, laptele se face săpunos. Roiba și laptele cânului mâncate de vaci, fac laptele roșu.

Afară de aceste plante, laptele vacilor se mai poate otrăvi și cu turte de cânepă, de ricin sau de muștar, mai ales dacă se dau prea multe sau sunt stricate. Aceste turte dau gust rău laptelui, iar vacilor le produce aprinderi de mațe.

De aceea, economii trebuie să fie totdeauna cu mare băgare de seamă, ce fel de nutreț mănâncă vacile cu lapte.

De acum încolo vacile ies în pășune. Se grijească ca orice buruiănă rea, care ar putea să producă otrăvirea laptelui să fie distrusă. În pășune să se găsească numai iarbă bună și hrănitoare. Altfel se poate întâmpla ca laptele dela vaci în loc să fie o mâncare minunată, să fie o otrăvă, care strică sănătatea și nimicește viața. Și aceasta nu-e bine. Ion Popu - Câmpianu

Cel mai vechiu plug

Cea mai veche dintre uneltele muncitorești este plugul. La începutul începutului, când omul s'a apucat să se trudească pentru ca să trăiască, plugul l-a ajutat.

În Muzeul agricol din Hanovra (Germania), se află cel mai vechiu plug din lume. Acest plug a fost găsit în 1927, în ținutul german Walle, din Aurich.

S'a socotit că plugul descoperit a zăcut în pământ, nici mai mult, nici mai puțin, decât 3500 (trei mii și cinci sute) de ani.

Animalele cu mai multe neveste

Nu toate animalele au numai câte un singur soț.

Foca, bunăoară, care trăiește prin apele reci din Miazănoapte, are câte cinci și șase neveste, ca pe vremuri turcii bogăți.

Reuniunea meseriaşilor români în zilele noastre

Cu toate greutatea, provocate de stările grele prin cari suntem sortiți să trecem, cu toată povara celor 76 de ani, Reuniunea celor 30 de meseriaşi români își continuă drumul său și e prezentă în mijlocul oricăror manifestări de orice fel.

Ea se găsește, sub înaltul patronaj al I. P. Sf. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, chiar din clipa înscăunării Sale, având prin aceasta cea mai sigură cheazășie din partea Aceluia ce a știut să împlinească și desăvârșească operele șaguniene.

Cel dintâu Păstor de suflete al Ardealului desorbit și de totdeauna românesc, a coborât — în nenumărate rânduri — în mijlocul meseriașilor, îndrumându-i cu multă dragoste și grije părintească, și împărtaşindu-i cu arhieresti binecuvântări pentru faptele și-manifestările lor frumoase.

Și astăzi, ca și acum 76 de ani, în fruntea meseriașilor strălucește o frumoasă coroană luminată, o față bisericească. Unul dintre cei mai apropiați sfetnici ai I. P. Sf. Sale Mitropolitului Nicolae, Prot-Stavrofor E. Cioran, cârmuește — cu blândețea păstorului de suflete — pe meseriașii grupați în jurul Reuniunii. De peste 10 ani se găsește întotdeauna prezent în mijlocul meseriașilor. Părintele E. Cioran, a pus cu multă dragoste și dinn belșug undelemn de cel mai bun și mai curat în candela ce arde încontinuu în Reuniune, turnând chiar și în candelile multor meseriași la Reuniune. Părintele Cioran înlocuiește pe Acela ce astăzi păstorește, dincolo de Feleac, românii cari poartă în sufletul lor vrieri ce vor trebui împlinite pentru totdeauna: Episcopul Nicolae Colan.

Reuniunea meseriașilor din zilele noastre nu numai că nu se abate din drumul pe care au pășit — la 1867 — cei 30 de meseriași în frunte cu Nicolae Cristea, ci ea continuă mai departe pe acelaș drum. Comitetul în frunte cu președintele său Prot-Stavrofor E. Cioran, desfășoară — în limita posibilităților — o activitate potrivită împrejurărilor dictate de vremurile prin cari trecem.

Activitatea Reuniunii — trecută și prezentă — desigur nu poate fi cuprinsă într'un articol, de aceea — cu altă ocazie — voi încerca să mai des-

deschid câte o pagină înscrisă de aceia cari au clădit pe fundamentul ei, cu multă credință și dragoste față de neamul nostru, întrezărind spre un viitor mai bun și o pregătire serioasă a meseriașilor români, prin amvonul Reuniunii meseriașilor.

TRAIAN CHIRILA

Descoperiri și născociri

Busola. Se zice că al 3-lea suveran al Chinei, Hoang-Ti, ar fi născocitorul busolei, căci numai el cunoștea însușirile acului magnetic, care arată partea nordică. Această invenție s'a produs prin anul 2637 înainte de Hristos.

Trompeta (trâmbița). Trompeta sau trâmbița, cum i se mai spune s'e inventat (născocit) pe la anul 1700 înainte de Hristos.

Sfredelul, fierestireul și secura. Cele 3 scule atât de nelipsite din gospodărie au fost născocite pe la anul 1250 înainte de Hristos de către un anume Dedal, un renumit mecanic din Grecia. Tot acesta a mai inventat și nivela (cumpăna) cu ajutorul căreia se probează dacă un zid se construiește orizontal, deasemenea a inventat pânzele și catargul corăbiilor.

Ceasornicul cu apă. Intrebuințat mai cu osebite de Asirieni, s'a inventat prin anul 640 înainte de Hristos: dintr'un vas picura apă pe o mică gaură. Un paznic al vasului dădea de știre când se golea vasul. Această golire a vasului se producea cam de 5—6 ori pe zi. Mai târziu s'a inventat apoi ceasul de soare și de nisip, folosite până în veacul al 17-lea.

S'a descoperit leacul ciumei negre.

După doi ani și jumătate de cercetări științifice în cursul cărora specialiștii a 13 națiuni, mai ales italieni și germani au fost consultați, secțiunea de cercetări medicale a forțelor japoneze din China a găsit leacul cel bun împotriva ciumei negre, care își face des arătare în China de Nord, regiune în care ciurma neagră a semănat multă groază printre populație.

ruia mări om de Dumnezeu, și pușia, și venea cătră noi ca o scroafă sălbatică de să te îngrozești, nu alta. Noa, — la trabă brașovene! Hai încoace bănașene fac eu cătră camarazi — că acuma asta e al nos'ru.

Hi! Ochesc eu, și „buf“. Da tancu nici nu vrea să știe. Hi. Buf, buf, buf. — Nici că-i păsa. — Noa, ce ne facem mări camarazi că asta dă peste noi de ne schilăvește? Da io bag de seamă că tancul avea numai o ferestușă pe unde se uita șoferul ca să vadă pe unde să-l poarte. Imi vine odată un gând, și zic cătră camarazi: — După mine copii! — Și tunde-o înainte cătră tanc, că știam eu că dacă ești prea aproape nu te poate omori, că n'are „obiectiv“.

Și ne strecurăm tuspatru pe sub poalele lui, și io ajung chiar înapoia lui, la „șeregă“ — cum s'ar zice, — și fără să mai stau mult pe gânduri, zvâc, dintr'o săritură am fost pe vârful lui. Și o iau pe deasupra pe coperiș, ca și cum aș fi mers pe un vagon dela tren, și ajung tocmai înainte unde era ferestușa pe care se uita șoferul, ca să vadă pe unde să-l poarte. Și fără multă vorbă, imi desbrac mantaua și o slobod în jos tocmai înaintea ferestușei pe und se uita șoferul, și strig din toate băierile inimii: — Predai bolșevici, că altcum pe toți vă omor!...

Șoferul nu mai vedea nimic, căci ferestușa era astupată cu mantaua mea, și numai văd că tancul merge pe dibuite ca omul cu ochii legați. Numai ce nu-și iese din drum și se priponește cu nasul într'un rozor. Noa mai mergi bolșevicule dacă mai poți. Da mantaua o țineam înaintea ferestușei și din gură sbieram: — Predai bolșevici! Dobre ciolovec! Rumunshi! Dobre ciolovec! — Dați-vă prinși mări bolșevicilor, că noi suntem Români, oameni de omenie.

Șoferul și cei cari erau în tanc au văzut că nu mai au încotro, că eu nu luam mantaua dela ferestușă. Da noi am apucat putere. La ușe băeți! — strig eu cătră camarazi, — și care cum vrea să fugă, tocați-l în cap dacă nu vrea să se predea. Da mantaua dela

celealalte iară din fiecare câte patru. Și dacă dai cu tunul toată ziua, de dimineața până seara, îți ies la tancuri de-ți umple hotarul. Numai ficiori să ai să le ducă la luptă. Apoi n'ai baiu de bolșevic.

Văsălie Tăpălagă din Huhurez spunea multe minunății de pe front, căci doară el a fost de a pus mâna chiar pe „cotul Donului“ și se uita de pe Caucaz tocmai jos în Turcia, ca și cum te-ai uita de pe „Grigori-berg“ dela Sibiu jos în Gușteriță, sau de pe Prejba în Poplaca. Dar nu știu care va fi fost pricina, că dacă mai era de față cineva care a fost la front, Văsălie al nostru nu prea povestea; și chiar dacă avea povestea începută, și vedea că se apropie vre-un „camarad“, o rupea și o curma, ca Toader al Gânjului cu nevasta, când vedea că se apropie soacră-sa, și își căuta de drum. Unii ziceau că n'ar fi adevărate cele ce spunea el, dar eu nu știu — că la frontul ăsta n'am fost. În războiul celalalt am cătănit și eu, ca și copilul „pismoacăruului“ și m'am bătut, și cu Rusul, și cu Italianul, și cu Sârbul, și mai la urmă și cu Ungurul, că — se vede, — așa e legea, ca Ungurului să-i vină rândul numai la urmă, pe spartul târgului.

Văsălie povestea într'o Duminecă după sfânta slujbă, înaintea bisericii, căci nu mai era nici un „camarad“, iar eu spun acuma numai ceea ce am auzit dela el:

— „Noa — zicea Văsălie, — eram noi chiar lângă cotul Donului, de scuiam în Volga, și eram patru inși la un tun „antitanc“, adică eu și trei camarazi, unul dela Făgăraș, unul dela Brașov, unul — noa, de unde era ala? — adică, cum se zice, de prin Bănat de pe-acolo. În jurul nostru nu mai era nime, căci Nemții „forverț“, Italianii „avanti“, ai noștri „Ura“ și hi să meargă.

Noa, zic eu cătră camarazi, hai să prindem caii și să ocupăm și noi altă poziție unde avem „obiectiv“ mai bun ca să tragem fără greș. Când să pună făgărășanu hamurile pe cai, numai iacă — oameni buni, — o mătăhală de tanc, cât biserica asta de mare. Și hu-

Sub steaua ciobanului

Nouile prețuri ale lânii

Cdmisariatul general al prețurilor, de pe lângă Ministerul Economiei Naționale, a stabilit următoarele prețuri la lâna produsă în țară, recolta anului 1943:

Lâna mamă (lâna lunsă de pe oi): lâna țigaie, lei 700 kgr., lâna spancă, lei 840 kgr., lâna merinos, lei 1.050 kgr., lâna stogoșă și de Cadrilater lei 620 kgr., lâna țurcană albă și neagră, lei 510 kgr.

Prețul mișelor va fi egal cu acela al lânii mamă din soiul respectiv. Prețul lânii codine va fi jumătatea dia prețul lânii mamă din soiul respectiv.

Lâna tunsă de pe piei: lâna țigaie lei 560 kgr., lâna spancă lei 670 kgr., lâna merinos, lei 840 kgr., lâna stogoșă și de Cadrilator, lei 496 kgr. lâna țurcană, albă și neagră, lei 439 kgr.

Pentru mișele tuse de pe piei, prețul va fi egal cu acela al lânii tunsă pe piele din soiul respectiv.

Lâna tăbăcărească cu un randament de 65 la sută: lâna țigaie, lei 810 kgr., lâna spancă lei 970 kgr. lâna merinos lei 1.210 kgr., lâna stogoșă și de Cadrilater lei 710 kgr., lâna țurcană albă și neagră, lei 590 kgr.

Prețul mișelor tăbăcărești este egal cu acela al lânii tăbăcărești din soiul respectiv.

Lâna care se predă la prețurile prevăzute în prezența deciziune trebuie să fie normal curată, fără corpuri străine (bătătoare la ochi) adică așa cum s'a tuns de pe oi.

Prețurile stabilite se înțeleg franco centrele și sub-centrele de colectare, sau gara cea mai apropiată de producător în cazul când lâna este luată în primire de către delegații organizației de colectare.

Plata lânii se va face de către organizația colectoare la locul și data predării.

Sfaturi

După ce ați tuns oile, frecăți-le pielea cu o amestecătură de undelemn și de pucioasă. După trei sau patru zile, spălați-le cu apă sărată. Veți avea la tunsul următor lâna mai multă și din pricina sării, oile vor fi ferite și de unii viermușori ce se prăsesc în lâna.

FOIȘOARĂ

Cum au prins ardelenii un tanc rusesc

Multe minuni și mirăzări se mai aud din războiul acesta, cu nuli mai multe, decât din celalalt. Atunci știai de pușcă, mașină-gheveru și tunul. Atât. De tancuri se citea pe atunci numai prin gazete, și se zicea anume că ar fi niște mătăhale mari de oțel tare de nu intră glonțul de pușcă în el, și când îl lovește se turtește glonțul și se lățește ca o prună borșită de roata carului. Ba se zicea că chiar și glonțul de tun se făcea ca o plăcintă de-a Savetei lui Fătărău când nu unge lepedea, de numai cu lingura și cu măturicea o mai poate aduna.

Se mai zicea apoi că mătăhala de tanc are așa o mașinărie, de poate trece peste un șanț — să fie de șase metri, — și peste un jghiab de piatră de zece metri de înalt, dar nu putea trece peste o jireadă de paie, că se învârteau roatele în paie ca niște purcei răsfățați și sătui.

Acum sunt arme și mașini cari pe atunci nu erau cunoscute. Numai te miri când vezi cum merg adresele la poștă. În războiul celalalt vedeai adresa: K. u. K. Infanterie Regiment 31, ori Artilerie 36, ori Honvezi 23, și gata. Acum îți stă mîntea în loc, când vezi atâtea feluri de cătănie: Aviație, Anteriană, Motorizație, Blindate, Tanc, Antitanc, Bombardiere, Cerc, Parte sedentară, și câte și mai câte, de om să fi ca să le ții în minte pe toate.

Ba spunea mai dăună zi Văsălie Tăpălagă din Huhurez că ar fi „ventat“ ai noștri un tanc de poate trece și peste jirada cu paie, măcar de-ar fi cât turnul bisericii sășești din Sibiu de înaltă. Și încă să vedeți ce minunăție de tanc: Dai cu tunul în el, și ies din el patru tancuri. Mai dai odată, și mai ies patru, iar din

„Cu o rămă mică prinzi peștele mare...”

Cine nu știe că pentru atragerea mușterilor este de lipsă e vorbire plăcută și o purtare frumoasă. Și cu toate acestea, sunt mulți dintre comercianții noștri cari fac deandosealea.

Cel ce a intrat în prăvălia unui Neamț sau Jidan a observat că de multe ori a cumpărat și ceea ce nu i-a trebuit, pentru că a fost îndemnat prin vorbe dulci și laude. „Marfa nelăudată, greu se vinde” și proverbul este plin de adevăr.

Vorba scurtă și căutătura ursuză n'au ce căuta la un comerciant. Au chinezii în privința asta un proverb cu mult miez și adevăr în el. Ei zic: „Omul care nu știe zâmbi, nu trebuie să-și deschidă prăvălie”. Ce-l care cumpără e curios și vrea să știe toate. El întreabă multe fiindcă banii se câștigă greu și greu îi este omului să se despartă de ei. Comerciantul să aibe

răbdare, să răspundă la toate întrebările să trateze cu clienții cuvințios, căci numai așa un neguțător iscusit poate să-și facă mușterii mulți. Toți comercianții trebuie să aibe o vorbire frumoasă, vorbe potrivite la loc potrivit, căci altfel își pierd mușterii și se păgubesc pe ei din lipsă de purtare. Să nu fie comerciantul încrezut și nici odată să nu uite că la el în prăvălie vorbește cu un client, care vrea să cumpere.

Cu vorba el își vinde marfa, dacă vorba e dulce mult aduce, adică clienți, și cunoștințe cari aduc bani. Fiecare comerciant cu puțină bunăvoință poate urma sfatul ce îl dăm aici.

Fiecare comerciant să încerce să se poarte așa cum în câteva rânduri am scris noi și să nu uite ce zice proverbul: „Cu o rămă mică, prinzi peștele mare”.

Nicolae Eugen Popa

Intâmplările săptămânii pe globul pământesc

Două milioane de oameni în pericol

După cum se anunță din Mexico, vulcanul Popocatepetel se pregătește să izbucnească, ceea ce a produs o mare neliniște în capitala Mexicului.

Ultima izbucnire a acestui vulcan a fost acum 200 de ani. El se află în imediata apropiere a capitalei, astfel încât o nouă erupție ar amenința viața și avutul celor 2.000.000 locuitori ai capitalei.

O parte din populație a părăsit orașul.

De curând a izbucnit vulcanul Phracutin, ce se află la 400 km. de capitală, el producând mari pagube în statul Michdacan.

Mexicul a oprit exportul grâului

Intr-o ședință ținută la Ministerul afacerilor economice al Mexicului, s'a hotărât printre altele, să se oprească orice export de grâu. Această măsură se pare a fi în legătură cu întinsele pregătiri pe cari America le face, pentru purtarea războiului.

ferestuță n'o luam, de ei nici nu mai știau pe care lume-s.

— Predai bolșevici! — strigam eu într'una, — da ei dacă au văzut că noi nu-i slăbim, încep să strige din tanc. — „Rumunșchi, brati, dobre ciolovec” adevă: Români-s frați, oameni de treabă, — și numai prin ferestuța care era acoperită cu mantaua mea, încep să-și arunce puștile, revolverele și grănatele ce aveau cu ei în tanc. Atunci am luat mantaua dela ferestuță, și i'am lăsat să iese. Și au ieșit toți — erau vre-o 12 înși, voinici și frumoși ca lujerii, — da eu cătră camarazi: — Noa hi cu ei la comandament. — Da Făgărășanu se suie în tanc și începe să-l mâne el, — că știa umbra cu tancul ca „Ghiuri” cu motorul cel de tăiat lemne, — și hi cu tanc cu tot la comandament. Toți s'au îngrozit când au văzut mătăhala de tanc mergând într'acolo, și norocul că pe mine mă cunoșteau mulți, căci altcum poate că ne-ar fi zdrobit ai noștri, crezând poate că vom fi ruși, căci tancul era rusesc...

Și Văsălie al nostru își rupe vorba și plecă, căci la colțul uliții se vedea venind cătră noi Mitru al lui Vrajbă, care venise în concediu tocmai dela „Stele'n gard”.

Unii ziceau că Văsălie nici n'ar fi fost la front, nici n'ar fi văzut tanc, căci era ordonanță la un sublocotenent, la partea sedentară din Slatina. Alții ziceau că sunt adevărate cele ce spunea, și că i'ar fi citit chiar numele în gazetă, numai cât în gazetă, îi zicea Vasiu Topoloagă în loc de Văsălie Tăpălagă.

Eu nu știu — cum zic, — că n'am fost la frontul ăsta, și gândesc că nici n'oi merge, căci sunt bătrân acum, și capul azi-mâne mi-e ca un cireș înflorit; iar dacă m'ar căuta cineva în gură, ar vedea că dinți de ai mei puțin mai am, și că mai mulți sunt streini, fabricați din hârbe de porcelan și din bani de cei vechi; și poate că precum odinioară sfântului Ioan i'au zis „Gură de aur”, mie mi-ar zice „gură de porțolan”.

Dar pentru astea să nu vă fie cu supărare...

N. Lupu

Evreii siliți să părăsească capitala Bulgariei

În urma repetătelor omoruri săvârșite de bandele de teroriști, Ministerul de Interne al Bulgariei, odată cu măsurile de serioasă pază, a dat o ordonanță prin care pune în vedere tuturor evreilor să părăsească Sofia, capitala țării. Ei vor trebui să se stabilească prin orașele din provincie. Acei evrei cari nu vor respecta ordonanța, vor fi dați afară din Bulgaria.

A murit văduva fostului președinte al Franței

Către sfârșitul săptămânii trecute a încetat din viață la Paris, văduva fostului președinte al republicii franceze Poincare.

Văduva Poincare a murit într'un hotel al Parisului și după zece ani dela moartea soțului.

România a rupt legăturile cu republica Chili

Se anunță că începând cu data de 17 Mai a. c. republica Chili din America de Sud, a rupt legăturile cu România, Franța, Bulgaria și Ungaria.

Cântec de trudă

*Pus'am mâna iar pe plug
Și pe boi, — să-i prind în jug...*

*Desbrac bătrânețele
Și 'ncere tinerețele...*

*Căci din trei feciori, ce-aveam,
Nici pe unul, nu-l mai am:
Doi sunt morți, — Ion, e viu,
Nici de el, bine nu știu:
Unde sunt cărările,
Cum îi bat oftările?*

*Vorbă bună, — la plecare,
Lăsatu-mi-a fiecare:
— Tată! Plugul să-l ascuți,
Pe juncani la car să-i muți.
Cu cei mari, să ari, să grapi,
La pripon, să semeni napi;
Grâu să bagi, porumb la fel,
La răscruci., La Rogojel.*

*Cum am făcut noi, să faci,
Să nu rămânem săraci!*

*Dumneata cu coasa'n mâini,
Noi cu arma prin străini,
Să cosim... Așa mi-au spus
Și pe rând, toți trei s'au dus...*

*Și-am rămas la bătrânețe,
Să trudesca ca'n tinerețe...*

*Dar trudi-m'oiu, cum mi-e scrisul
Implinit, să-mi văd iar visul:
Țara mare, Neamul tare,
Roată, — dragile Hotare.*

*Pe Ion, — din trei, — l'aș vrea
Sprijin, când n'oiu mai putea...
Iar pe cei doi, din morminte?
— Iartă-i, Bunule Părinte!*

Petrea Dascălul

Decorarea femeilor cu mai mulți copii în Germania

Conducătorul Germaniei, Adolf Hitler, a decorat un număr de cinci milioane femei, dintre cele care au mai mulți copii. Astfel s'au decorat cu decorația de gradul I de aur 1.000.000 femei care au avut 8 copii — iar restul care au avut 7, 6 și 4 copii, au fost răsplătite cu decorația de argint și bronz.

Moartea comandantului aviației japoneze

În săptămâna trecută s'a aflat vestea că vestitul amiral Yamamoto, comandantul suprem al flotei de aviație japoneză și-a găsit moartea într'un avion, pe când conducea o bătaie în aer. În locul său a fost numit amiralul Koga.

Călătoria unui grup de ziariști români în Bulgaria

Un grup de ziariști români sub conducerea dlui ministru Al. Marcu, dela Ministrul Propagandei Naționale, a făcut o călătorie de informare în Bulgaria. D. ministru Al. Marcu a fost primit în audiență de M. S. Regele Boris și de d. Filoff, președintele consiliului de miniștri.

De îndată ce au pășit pe pământul Bulgariei, grupul de ziariști români a fost întâmpinat cu multă căldură și prețuire din partea populației. Toate ziarele bulgărești au scris articole frumoase la adresa României.

Cinstirea portului strămoșesc la Roșia-Sibiu

Aflăm, cu multă bucurie, că intelectualii și țăranii comunei Roșia, din județul Sibiu au închinat ziua de Duminică 16 Mai a. c. cinstirii portului strămoșesc. Această binevenită cinstire s'a făcut la îndemnul Cercului Cultural al „Astrei” de sub conducerea dlui Dr. Vasile Moțoiu, președinte. În sala Casei Culturale, unde s'a strâns mult popor și intelectuali, purtând toți, cu mândrie portul strămoșesc, s'a desfășurat o frumoasă serbare, cu cântece, jocuri și poezii, sub conducerea dlui Teodor Fărțonea, inv. dir. A vorbit apoi despre portul strămoșesc d. Dr. Vasile Moțoiu, d-na inv. Sărățeanu Elena și Păr. paroh Ion Tudor. Un comitet compus din cei de mai sus precum și de primarul comunei, de un delegat al sătenilor și alți intelectuali a prețuit cele mai frumoase costume împărțind premii tuturor aceluia cari s'au mândrit a-l purta.

Cinste cărturarilor și poporului românesc din Roșia.
Coresp.

SNOAVE

Porumbeii jupânului

— „Proaste mai sunteți voi Rumunilor, că postiiți atâta vreme — zise odată un jupân Michel către nenea Vasile. Iacă noi trăim bine că muncat azi la amiazi friptură de porumbe de hele selbatece.”

— Și unde ai putut găsi așa bunătați? — întrebă românul pe sas.

— Ni crezi, ai pușcat la el, unde ai murit mânăz al nostru deunăzi. Era multe la un loc, tot de hele negre, și sure și chinta așa fain: chir!, chir!, chir!...

Țiganul la pește

Un fecior trimite pe un unchi al său la pește într'un sat vecin.

Ajunși la casa fetei, părinții ei au început să întrebe ce fel de om e feciorul și ce avere are.

— Nepotul meu are doi boi, răspunde unchiul feciorului.

— Ba patru, adăugă un altul care îl însoțea la pește.

— Și o sută de oi.

— Ba două sute...

— Dar de un ochi nu vede bine.

— Ba de amândoi, mă!

Să i se potrivească bine

Un țigan veni la popa și-l rugă să facă un sărindar pentru sufletul tată-său.

— Să-l faci mai mare, Sfinția Ta, — zise cioro-iul, — că dada era mare, Dumnezeu să-l ierte și era om înalt, de felul ălu, cu o umflătură în spate, ca fundul ceaunului.

Cătană cu obșit

— Ce fel de cătană ai vrea să fi mă țigane? — întrebă doftorul pe o namilă de faraon venit la recrutare.

— Cătană la obșit (lăsat la vatră) — răspunse tremurând țiganul.

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

STEAGUL NOSTRU

Pentru a păstra lucrurile ce sunt ca mărturie din vremuri trecute și pentru a lăsa ca moștenire ceea ce am aflat și am crezut noi că ar putea să fie spre știre și de folos, atât acum cât și în viitor, înființat s'a un Muzeu parohial-local, în ziua de 29 Maiu 1939, aici în comuna noastră Ighiel, județul Alba, pe care l-am așezat într-o cameră de sub turnul bisericii și unde fiecare obiect, depus fiind acolo, își are un mic istoric ce se află însemnat într'un caet.

Intre obiectele din acest mic muzeu este și un Steag Național al cărui istoric îl voi povesti aci întocmai, așa după cum l-am auzit dela donatorul — finul meu, Nicolae David I. Mihăilă — țaran fruntaș, bun creștin și „Român în simțire“, cu opt copii. S'a bucurat foarte mult când am vestit în biserică plăcuta știre că a început să apară la Sibiu, ca organ al „Astrei“, mult dorită „Foaia Poporului“, cerându-mi să-l înscriu ca abonat, fiindcă o cunoaște de cea mai aleasă foaie chiar din vremurile acelea grele pentru neamul nostru, când încă el era tânăr fecior.

Și iată ce ne spune în legătură cu „Steagul nostru“:

„Pe vremea aceea când s'a început războiul mondial eu eram primar. Notarul Silaghi m'o tot dușmănit, c'o văzut că sunt Român în simțiri. Indată mi-o făcut un raport la Prefectură ca să mă ducă și pe mine cătană. Așa am fost chemat în armată la Alba-Iulia. În ziua de 24 Maiu 1915 m'o ales la marș-companie. Ni-s'a spus că trebuie să ducem steag unguresc și nemțesc cu marșul. Cum noi eram mai mulți Români, am vorbit cu feciorii din companie să cerem și noi steag național românesc. Ei au zis să stau la raport eu.

M'am înscris la raport, și mi-s'a spus că ni-se plinește dorința numai noi să-l plătim. Eu am zis că îl plătim numai să ni-l dea.

Așa l-am primit, dar de plătit l-o plătit un domn de Român.

Am dus steagul la biserică unde a fost sfințit. A luat parte tot batalionul.

Când am ieșit dela biserică, s'o mirat toți oamenii din Alba-Iulia că o văzut Steagul nostru românesc.

Am plecat apoi cu marșul spre Polonia. Steagurile toate, adecă cel unguresc, cel nemțesc și cel românesc au fost legate la ușile vagoanelor. Când am ajuns în Polonia într'un oraș ce se numește Petrico, acolo steagurile celelalte nu mai erau, decât numai cel românesc. Astfel, acolo, când am defilat cu muzica militară, aveam un singur steag, adecă cel românesc.

Ni-s'a dat apoi porunca să nu mai vadă steagul, așa că eu l-am luat de pe bătă și l-am purtat în raniță.

După trei luni, la Ivangorod, am fost împușcat prin mâna stângă și piciorul stâng. Așa m'am înapoiat la un spital într'un oraș de-i zice Rodon și de acolo am fost trimis la un spital în Silezia.

Ranița cu steagul ce erau găurite pe trei locuri de gloanțe, le-am dat acolo ca să mi-le păstreze. O călugăriță care conducea spitalul când a văzut steagul nostru m'a întrebat că ce înseamnă, iar eu i-am spus că e semnul Românilor: Steagul României. Când am ieșit din spital mi-a dat ranița

Munca „Astrei“

In multe plase și județe activitatea „Astrei“ sporește în fiecare zi, spre binele obștei al poporului. Se înființează mereu cercuri culturale nouă și se pun pe lucru. Țărani luminați și intelectualii satelor muncesc mână în mână pentru a întări ceea ce avem mai prețios în zilele de azi: ținerea laolaltă, solidaritatea națională printr'un singur gând, simțire și voință: dobândirea întregii dreptăți a neamului nostru.

Indemnăm pe cetitorii noștri ca în tele unde nu sunt încă organizații ale Astrei să stăruie pe lângă fruntașii comunei să facă, iar unde sunt dar sunt în nelucru să se pună pe lucru cu toată inima. Să țelegem că în vremile grele de azi trebuie să formăm cu toții o stâncă puternică, clintită; toți ce-i de-un sânge, limbă și lege.

Pilde de Cercuri Culturale

Simeria Veche

In cursul celor patru ani dela data înființării (1938) acest cerc cultural, condus cu multă râvnă și pricepere de către președintele lui, inv. Adam Decla, a organizat în fiecare an, câte o școală țărănească cu preocupări agricole. Până'n prezent au absolvit acestea cursuri circa 70 de țărani fruntași din județ.

Rezultatele se văd cu prisosință, mai ales în agricultura model a comunei.

In legătură cu această școală s'a înființat și funcționează practic și o asociație de asigurare a vitelor.

Activitatea aceasta este complectată prin expoziții, conferințe, serbări.

Realizările de mai sus sunt un mănunchiu de fapte pe care le-am dori fiecărui Cerc Cultural.

Cercului Simeria îi urăm spor la muncă și cât mai multe dovezi noi de hărnicie neîntreruptă.

Sântimbru (jud. Alba)

In anul 1942 numărul membrilor acestui cerc se ridică la 1450. Ca să nu se creadă că este greșală scriem cu litere: una mie patru sute cincizeci. Explicație: Cercul sprijinit de către despărțământ, lucrează la înființarea unui cimitir simbolic al eroilor din cercurile culturale ale despărțământului, căzuți undeva departe, în Rusia.

Tineretul comunei fete și băieți, lucrează cu zor la morminte, cărări, nivelări, etc.

Și aici, ca și oriunde aiurea, țaranul nostru aleargă cu drag dacă este vorba de o faptă.

Cercul are un fond de pesie 10.000 lei, dispune de bibliotecă, a organizat festivaluri (piesa: Fetita orfană), șezători și conferințe.

Deci: începutul este bun și promițător. Așteptăm noi pași înainte, prin vrednicia p. protopop L. Dumitrescu, președinte și dl. inv.-dir. Popescu, secretarul Cercului, cari au în jurul lor un popor harnic, cuminte și cu alese simțiri românești.

împreună cu steagul, pe care le-am adus acasă chiar atunci fiindcă am avut 8 zile de concediu.

Și așa l-am așezat bine la mine acasă până când s'a făcut România Mare. Cu acest steag am fost în fruntea poporului de aici la Adunarea dela Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918 și apoi la toate adunările naționale.

L-am dat și pentru școală, iar acum școala noastră are aiut așa că l-am dat în păstrare Muzeului nostru parohial-local.

Având credința în ajutorul lui Dumnezeu și cu nădejdea în biruința noastră deplină să iubim tot ce este al nostru românesc, ca apoi la Praznicul Reîntregirii să purtăm atunci cu bucurie iarăș și noi acest steag, cântând alături cu părinții și frații de pretutindenea:

„Pe-al nostru steag e scris: Unire!“
Preot O. VELEA.

Cercul Sântandrei-Hunedoara

Anul trecut s'au împlinit trei decenii decând în viața comunei Sântandrei s'a trecut un fapt memorabil, pe care locuitorii mai în vârstă îl știu și azi, de parcă li întâmplat numai ieri.

Se întâmplase anume, că într'o zi pașnica viață a acestei fruntașe comunei fu adânc turburată de înfățișarea mai multor echipe de jandarmi cu pene de coc și cari pătrunzând în gospodăria luată în baionete pe preot, învățător și pe fruntașii satului, ducându-i sub pază și priviri cruntate la Deva, unde aveau să răspundă în fața legii pentru o îndrăzneală faptă care o săvârșiseră. Acolo, după ce aflară pricina care înspăimântase peste măsura oamenii stăpânirii, ochii sântandreienilor luminați și cu inimă liniștită își luară răzându-punderea pentru întemeierea Cercului Cultural al „Astrei“, care li se imputa.

In fața acestei neclintite mărturisiri de credință românească, urgia stăpânitorilor rușină și se dădu înapoi, bătută. In schimbul conștiința națională a celor din Sântandrei a câștigat nespuse de mult în vrednicie și lumină, iar Astra, din acea clipă, în ochii tuturor locuitorilor de acolo a devenit semnul de mândrie și un drapel de luptă.

Azi, Cercul Cultural din Sântandrei mândrește cu multe înfăptuiri. Din gestul energic românesc făcut în 1912, s'a firipat o frumoasă sală de întruniri, înzestrată cu scenă și cu mobilierul de lipsă. Șezători, serbările și conferințele se țin cu regularitate, hrănindu-se din devotamentul numeroșilor săi membrii activi și hărnicia comunității, îndrumat de p. Popoviciu și inv. Eugen Voicu. Ținând pas cu vremea, Cercul și-a cumpărat un aparat de radio și s'a abonat la „Foaia Poporului“ prin mai mult de 10 membri.

Să luăm pildă dela „pușinii buni împreună“ ai comunei Sântandrei. E. H.

ÎNDREPTARE. Din notița „Binevestitorii „Astrei“ publicată în Nr. 4 al foii s'a lăsat afară numele Mureșean Ilie lui Nicolae și Mătieș Ștefan, din comuna Valea Largă, județul Turda, cari au binevoit împreună cu ceilalți 8 consăteni, să se înscrie membri pe viață ai „Astrei“. Facem cuvenita îndreptare și găm pe cei doi membri să nu ia în nume de greșală ce s'a săvârșit, fără voia noastră.

Pentru Palatul Invalizilor

La apelul comitetului central al „Astrei“ au contribuit pentru ridicarea Palatului Invalizilor mai mulți despărțăminte și cercuri culturale ale „Astrei“. Incepând cu N-rul viitor vom publica lista acestora. Rugăm de pe d-nii președinți să ne trimită tablourile cu subscripțiile și să ne țină la curent cu activitatea lor și acest teren.

Poșta redacției

D. N. M. Ișac-Hunedoara: Bucățile de fo'clor „din Ardealul cedat” ale Mariei Nistor nu merg deocamdată. Credem în înțelegeri care e bubu?... Celelalte vor urma pe măsura ce vom dispune de spațiu.

D. Pr. Prof. C. Loco: Fiți mai cu atenție la culegerea materialului folcloristic. Transcrieți numai pe o singură pagină, pentru a nu ne îngreua munca la redacție și la tipografie. Bușile trimise, după ce vor fi retranscrise de noi, vor apare ocazional.

Protp. I. R. Loco: „Svonurile”, fiind de actualitate, ne-au fost binevenite. După cum vedeți le-am și publicat. Din lipsă de fonduri, o angajare în interiorul redacției nu mai putem face, deoarece locurile sunt completate. Pentru eventualele servicii de colaborare externă, urmează să aprecieze comitetul de direcție.

D. Prof. E. H. Alba-Iulia: Ultimul material îl găsim printre cele mai potrivite scopurilor noastre, mai ales că înmănucează stăruința unei regiuni întregi. Vă rugăm să cultivați acest gen de colaborare, pentru care vă vom fi recunoscători. Administrația lua măsuri să se expedieze foaia abonajilor noi din comuna: Meș, Păclia și Tăuți.

P. C. Fl. P. Codlea: Am primit materialul Dv. Ocazional va apare la rubrica „Pe urmele Domnului”. Vă mulțumim pentru răzvrătirile făcute.

D. G. Mărcuș-Cetatea Albă: Colaborarea Dv. ne-ar fi de mare folos, atât nouă cât și meseriașilor români, pe care domnia voastră să-i sprijinim din toate puterile. Stați-ne întru ajutor cu experiența și bunele Dv. gânduri și nu ne îndoim că vom ajunge acolo unde ținim. Așteptăm să vă salutăm printre colaboratorii noștri prețioși.

D. N. B. Inv. Ocna Sibiului: Continuați și ne trimiteți articole scurte și cât mai felurite. Articolul trimis va apare ocazional.

Poșta administrației

D. Dr. V. B. pretor, Teiuș: Confirmăm primirea sumei de 180 lei, reprezentând abonamentul celor 6 abonați din Galda de Jos. Incercați și plasați și restul de foi ce v'au mai rămas.

D. Gh. Meseșan, Rovine: Am făcut schimbările cerute la D-voastră.

D. Gh. Bârșan, Jina 635: Fiți liniștit că foaia vi se va expedia regulat.

Onor. Kandia S. P. A. Timișoara: Așteptăm să vă socotim printre abonații noștri începând cu 1 Ianuarie 1944.

D. Anuța Belea și Otilia Emilia Popa, Cornești: Am primit abonamentul pe 1/2 an și am dispus să vi se trimită foaia începând cu Nr. 6.

D. E. Munteanu, Medias: Am îngrijit să se facă schimbarea cerută de Dv. Numerele primite în legătură le veți distribui pentru cost, la prețul de 5 lei exemplarul. Nu obișnuim să facem propagandă cu numere gratuite, mai ales în timpurile de azi când hârtia și mâna de lucru sunt așa de scumpe. Nu ne îndoim că sunteți de aceeași părere.

D. Ratea Gh. și soții, Ponor-Hunedoara: Incepând cu Nr. 5 v'am trimis foaia și vă socotim printre abonații noștri.

D. G. Togan, București: S'a dat dispoziție să vi se trimită numerile cerute. Comunicați dacă le-ați primit.

D. Iosif Caba, Râșcani: Confirmăm primirea sumei de 100 lei, abonamentul pe un an.

D. Nicodim Moraru, comerciant Zlatna: Incepând cu Nr. 4 am dispus să vi se trimită săptămânal 20 exemplare din foaie. Condițiile în care veți lucra cu noi le veți cunoaște ulterior. Am încredințat puterile ajunge a desface foaia la numărul de care ne încredințăm.

D. Prof. E. Hulea, Alba Iulia: Am primit tabloul cu abonații din Sântandrei și Sântuhalmă. Deasemenea confirmăm primirea tabloului cu abonații din Oeșdea. Incepând cu Nr. 5 va expediat fiecăruia câte un exemplar. Vă mulțumim călduros pentru zelul ce-l depuneți și pentru latura materială a foii.

P. C. Pr. V. Oana, Sebeș-Alba: Așteptăm tabloul cu abonații din desp. Dv. Vă mulțumim pentru interesul depus.

Despărț. „Astrei” Câmpia Turzii: Am dispus să se trimită începând cu Nr. 5 câte un exemplar abonajilor indicați de Dv. în adresa din 14 Mai a. c. Treceți printre zeloșii noștri binecunoscuți. Vă mulțumim pentru serviciile ce sunteți gata a le pune la desfacerea foii în aceea regiune.

D. Ion Balășiu, Lupeni: Odată cu confirmarea costului abonamentului pe o jumătate an, vă facem cunoscut că începând cu Nr. 5 v'am trimis foaia.

D. Dr. Ion Gărbacea, Zărnești: Am primit suma ce reprezintă costul abonamentului. Incepând cu numărul 5 am dispus să se trimită foaia pe numele celor trecuți în tablou. Cu multe mulțumiri pentru osteneala ce o depuneți.

Desp. „Astra”, Teiuș: Confirmăm primirea tabloului cu Nr. 11, precum și abonamentul pe jumătate an, în suma de 2200 lei, pentru care vă mulțumim călduros.

D. N. Săcărean, Râșnov: În urma recomandării d-lui precedent al „Astrei” din comuna Dv. am expediat, începând cu Nr. 5, 15 exemplare, pe adresa Dv., pentru a le desface, urmând să vă comunicăm condițiile de lucru.

D. Toma Bontea, Râul Sadului: Incepând cu Nr. 5 vă socotim printre abonații noștri.

Mii de avioane rusești nimicite

Dela începutul războiului au fost nimicite un număr de 39.000 avioane sovietice. Așa arată o socoteală a comandamentului armatei germane. Acest număr de avioane a fost distrus fie în luptele din aer, fie prin bombardarea lor în aeroporturi.

Condamnări la moarte în Plevna

Din Sofia, capitala Bulgariei, sosește știrea că în orașul Plevna au fost condamnați la moarte trei indivizi. După cât se spune cei trei indivizi făceau parte dintr-o bandă de teroriști în slujba comunismului.

Fuga din Rusia a fratelui Mareșalului Timoscenco

Într'un parc din orașul Rio de Janeiro, poliția a descoperit în nesimțire pe un individ. Cercetându-i-se actele, s'a constatat că este vorba de Stanislav Timoscenco, fratele mareșalului care comandă o armată roșie pe frontul de răsărit. Luat de scurt, Stanislav a declarat că a fugit din Rusia pentru a-și salva viața, care îi era primejduită din partea agenților bolșevici. După cât se mai spune, fratele mareșalului Timoscenco nu prea înghieea regimul bolșevic.

Mobilizarea studenților italieni

Așa zisele Universități libere ale Italiei sunt mobilizate pentru serviciul muncii. Toți studenții înscriși în aceste universități și cari nu sunt sub arme sunt puși la lucru, conform legii serviciului muncii, fie în industrie fie în agricultură.

Mari revărsări de ape în America

Din Chicago sosește știrea că o mare întindere de teritoriu a fost acoperit de apa fluviului Mississippi, fluviu despre care se spune că a eșit din matcă. După ultimele știri, peste 82.000 persoane au rămas fără adăposturi. Mii de soldați lucrează la stăvilirea puhoaielor și la salvarea populației. În 15 districte ale regiunii Indiana-Illinois și Misuri, apele au nimicit recolta.

Se spune că apele fluviului Mississippi au crescut cu 11 metri, mai mult ca până aci.

Spioni condamnați în Suedia

Pentru vina de a fi destăinuit unei puteri streine, date în legătură cu situația armatei suedeze, doi indivizi, Nils Huldin și Kurt Seidlitz, au fost condamnați la Stockholm (Suedia) la 5 și 6 ani muncă silnică. Cei doi făceau parte dintr'o organizație de spionaj.

D. I. C., președ. Despărț., Hațeg: Am dat dispoziții ca să se trimită pe viitor coletul cu zierele pentru Despărțământul Dv., librării române Sabin Gât diu aceea localitate, urmând ca Dv. să supraveghează desfacerea.

Onor. S. A. R., Petrosani: Am primit cu mulțumiri suma de 2000 lei, abonamentul pe un an și am dispus să vi se trimită un exemplar din foaie, așa cum ați cerut.

D. Petre E. Papp, președ. Despărț., Beiuș: Confirmăm primirea tabelului cu numele celor 30 cercuri culturale, cunoscând că am luat măsură să se trimită fiecărei câte un exemplar din foaie.

Păr. Protopop D. Ciuchendea, Miercurea. Vă mulțumim pentru interesul depus în scopul răspândirii foii în aceea regiune. Incepând cu Nr. 6 am considerat abonați pe toți cei 28 intelectuali propuși de C. V.

Onor. Despărț. „Astra”, Dumbrăveni: Confirmăm primirea sumei de 800 lei, pentru cele 80 exemplare foi și un abonament pe un an. Pe viitor se va trimite așa cum ați hotărât.

D. Lup Nicolae, Nandra, Tr.-Mică: Incepând cu Nr. 6 v'am expediat foaia. Urmăriți dacă vă sosește și ne comunicați.

D. Hoban Vasile 31 Alma: Incepând cu Nr. 6 am dispus să vi se trimită foaie.

D. Gaita Nicolae, Răchitova: Aveți dreptate. Pe viitor veți primi foaia sub numărul 2857.

D. Al. V. Popescu, director, Petrosani: Confirmăm cu mulțumiri primirea abonamentului pe un an.

D. C. Bebeșlea, Jina: Cu părere de rău am luat la cunoștință că soartea vișegă v'a pus în situația de a nu mai putea să fiți socotiți printre cititorii noștri.

Reparația „Foi Poporului” salutată de:

„Fundațiile Regale” din București

Din partea revistei „Albina”, redactată de „Fundațiile Regale” din București am primit la redacție o scrisoare cu un frumos conținut, din care spicuim:

„Cu deosebită plăcere aflăm că „Foaia Poporului”, vechea gazetă pentru popor, cu un frumos trecut național și cultural ardelenesc de peste 50 ani, a trecut în patrimoniul „Astrei”.

Prin acest act pe care îl socotim de adâncă însemnătate națională și culturală, Ardealul întreg capătă o nouă plămădă românească, frământată și dospită anume pentru lămurirea și îndrumarea poporului către idealurile veșnice ale românismului viu și creator. Revista „Albina”, organ al fundației, capătă prin reparația „Foi Poporului” o vrednică aliată în lupta pentru ridicarea satelor și formarea neamului nostru...”

„Gazeta Transilvaniei”, (Brașov)

Înșiruindu-se, deasemenea printre primele surori cari ne salută reparația, scrie: „Cea mai veche foaie populară înființată în anul 1892, a reînviat, în Duminică Inverii, cu funcția pe care a avut-o mai înainte: o gazetă pentru popor, pentru lumea cea mare a satelor. Cu „Foaia Poporului”, ostenitori de altădată ai condeiului pus în slujba celor mulți se întâlnesc azi cu nepoșii lor. Nimeni nu se încumetă să iasă din drumul care ne-a dus la izbândă altădată...”

„Ardealul” (București)

organul de luptă și afirmare românească, pus cu osebire în slujba refugiaților și a idealului ardelenesc, scrie: „Foaia Poporului”, bătrâna gazetă dela Sibiu, 50 ani de-a rândul a fost o călăuză bună și credincioasă a neamului nostru de peste munți, luminându-i mintea cu învățăturile folositoare și încălzindu-i inima cu căldura dragostei de neam. Gazeta sibiană reapare acum ca organ al „Astrei” și se bucură de colaborarea unor cunoscute și pricepute condeie ardelenice.

Încă dela primul număr foaia ne întărește nădejdea că ea va pași pe căile arătate de întemeietorii ei.”

„Telegraful Român”

organul național al bisericii ortodoxe române, care apare la Sibiu, scrie printre altele:

„Asociațiunea Culturală „Astra”, din Sibiu, în urma ajutoarelor bănești primite, a izbutit să cumpere tipografia în care se tipărise „Foaia Poporului”, înființată la 1892 de oamenii grupați în jurul „Tribunei” de atunci. Asociațiunea, deodată cu tipografia a primit asupra sa și editarea „Foi Poporului”, care astfel apare acum ca organ al „Astrei”, sub direcția unui comitet. Primul număr, apărut la sărbătoarea Inverii Domnului, pornește la drum cu arhieriești binecuvântări, trimise de înalții noștri arhieriei dela Sibiu și Blaj.”

„Unirea” (Blaj)

foaia bisericească a Mitropoliei Unite scrie că: „Sărbătoarea Inverii Domnului, deodată cu harurile ei sufletești ne-a adus și o bucurie cultural-națională. Ne-a sosit plină de viață nouă „Foaia Poporului”, modesta făclie de lumină a satelor noastre, care acum câțiva ani își încetase apariția. Ar fi fost păcat să se curme o tradiție întărită într'o jumătate de veac.

Mulțumirea noastră este cu atât mai mare, că astădată „Foaia Poporului” apare ca organ al „Astrei” culturale. S'a împlinit astfel o veche și îndreptățită dorință a acestei vetre de lumină de a putea grai direct și pentru todeauna mulțimilor românești în slujba căroră stă dela începuturile sale. În chipul acesta și existența gazetei este asigurată uai ales că „Astra” a avut un norocos gând de a cumpăra deodată cu foaia și tipografia în care s'a tipărit în trecut. S'a făcut prin aceasta un pas important pentru viața tuturor publicațiilor „Astrei” nevoite să apară în trecut în tiparnițe streine și în condițiuni apăsătoare.

Dorim „Foi Poporului” renăscută, viață lungă și multă rodnicie în ogorul românesc...”

„Tara” (Sibiu)

„Odată cu Învierea din acest an, a reînviat și vechea „Foaia Poporului”, de data asta ca organ al „Astrei” — ceea ce îi dă o garanție de viațuire.”

„Gazeta Sibiului”

„Bătrâna asociațiune culturală „Astra”, în dorința de a-și traduce în fapt vechiul său deziderat de a avea un organ prin care să-și lățească flacărele culturii ardelenice în masele poporului nostru dela sate, a reînființat „Foaia Poporului”. Noul organ apare sub conducerea unui comitet. Primul număr aduce un material potrivit Sărbătorii Inverii Domnului și alte articole de actualitate scrise pe înțelesul poporului dela sate. — Salutăm reparația noului confrate dorindu-i viață lungă pentru a fi folositor neamului nostru setos după slova sănătoasă...”

INFORMAȚIUNI = ULTIMELE ȘTIRI =

Majestatea Sa Regina Mamă și-a serbat la Sfinții Constantin și Elena, ziua numelui. Întregă suflarea românească a sărbătorit această zi. Românii și-au îndreptat încăodată gândul și privirea de recunoștință față de M. S. Regina Elenă, buna mamă, care a oerotit primii pași ai tânărului nostru Suveran. Suflet ales, Regina Mamă a luat parte la toate bucuriile și durerile neamului greu încercat. Aproape că nu trece zi în care M. S. Regina Elena să nu viziteze un spital de răniți, ducând la căpătâiul lor un cuvânt de caldă și regească îmbărbătare și recunoștință. De ziua numelui Său, întreg poporul românesc a strigat din adâncul sufletului: „Să ne trăești întru mulți ani Majestate!“

Serbările universitare la Sibiu. În zilele de 22 și 23 Maiu a. c., d. Ion Petrovici, Ministrul Școalelor a fost oaspe al Sibiului, luând parte la serbările sfârșitului de an școlar, organizate de Universitatea Daciei Superioare din Cluj-Sibiu. Duminecă, după ieșirea dela slujba religioasă d. ministru Ion Petrovici a luat parte la serbarea organizată în Aula Academiei Teologice „Andreiane“, de față fiind și I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. Cu această ocazie s'a făcut d-lui ministru primirea sărbătorească din partea așezământului șagunian, care a fost înălțat la rangul de Facultate. Seara la orele 8 finerețul Universității din Sibiu a organizat la Teatrul orașului, în cinstea d-lui ministru, o frumoasă serbare, înfățișând comorile strămoșești ale Ardealului: jocuri cântece și alte datini cari au plăcut mult celor ce se aflau de față.

Reuniunea de muzică „Gh. Dima“, îndoliată prin moartea neuitatului ei dirijor, Prof. Petre Gherman s'a înfățișat, din nou, în fața lumii românești a Sibiului, printr'un concert de peste 100 persoane și cu concursul orchestrei Regimentului de infanterie. Concertul a avut loc în seara zilei de Sâmbătă 22 Maiu a. c., la Teatrul orașenesc, în prezența unui numeros public, printre care se afla I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și d. Ministru al Școalelor, Prof. Ion Petrovici. Noul conducător al Corului reuniunii, Păr. Prof. Gheorghe Șoima s'a dovedit că își binemerită încrederea cu care a fost onorat, după moartea decedatului Prof. Pete Gherman. Dorim reuniunii noastre să atingă cât mai grabnic, cu puțință, strălucirea și renumele ei din trecut.

Gânduri rusești mai fățișe

Am arătat în săptămâna trecută cum Rușii — și cei țariști-pravoslavnici și cei bolșevici-bezbojnici — au urmărit și urmăresc, în năzuințele lor către strămtorile Constantinopolei, sugrumarea neatârării României și a țărilor din Peninsula Balcanică. Am arătat că în cei din urmă 200 de ani, decând Rusia țaristă a ajuns puternică, aceste năzuințe ni s'au înfățișat cu două steaguri diferite. Întâul al Pravoslavniciei (dreptei credințe) și al doilea al Panslavismului. (adică: unirea tutulor slavilor, sub oblăduirea rusească, pentru a stăpâni omenirea). Am văzut că cu Pravoslavnicia s'a terminat în 1878, după independența României, Serbiei, Greciei și a Bulgariei iar în fața Panslavismului stau dârze Polonia, Cehia, Slovacia și în oarecare măsură, Serbia și Bulgaria cari țin mai mult la neatârarea lor decât la cnutul rusesc.

În săptămâna trecută, Pravda (ziar rusesc din Mocova; pe românește: Dreptatea sau Adevărul) a scris: „Problema existenței popoarelor mici și mijlocii din Europa, va putea fi rezolvată numai dacă aceste popoare se vor sprijini pe unul din vecinii lor mari sau și mai bine dacă se vor uni cu aceștia“. „Adevărul acesta — adaugă Pravda — este astăzi mai răsunător ca oricând, după ce chiar Franța nu a putut să-și păstreze propria ei neatârare“. Iar, ca încheiere, adaugă: „O adevărată neatârare și egalitate de drepturi nu le cuceresc decât acele popoare cari vor intra să facă parte din Uniunea Republicilor Sovietice“.

Ați înțeles: Astăzi nici panslavismul nu este de ajuns pentru Rusia bolșevică, ca ea să-și poată atinge planurile ei imperialis e. Năzuințele ei se înlind astăzi și mai departe: Spre Strămtorile Constantinopolei (Bosfor și Dardanele) și spre Marea Baltică și Marea Nordului. Ori, spre aceste drumuri întâlnesc în calea lor și alte popoare, de alt neam; pe Români la Dunăre, pe Finlandezi, Estonieni, Lefoni, la Golful Botnic, pe Suedezi Danezi și Norvegieni la M. Baltică și M. Nordului.

Aceste popoare, cari nu sunt slavice, ar trebui după socoteala Pravdei, să renunțe la neatârarea lor și să se unească cu Uniunea Republicilor Sovietice, ceiace înseamnă: să se lase stăpânite de bolșevici.

Noi mulțumim „Pravdei“ pentru limbușenia ei. Să nu se uile însă povestea pisicii cu clopoței și că, deocamdată... tocmește pielea ursului din pădure...

Mersul războiului

Pe frontul bolșevic. Afară de atacuri locale neisbutite pe Donejul mijlociu, a fost mai peste tot liniște. La capul de pod de pe Cuban (Caucazia) bolșevicii,

după ce au irosit forțele a 11 Corpuri de Armată început să aducă noi forțe.

La miazăzi de Moscova până spre Orel, se a adunări de numeroase trupe în spatele frontului în vic. Nu știm ce gânduri nutresc bolșevicii prin narea acestor rezerve adică, dacă vor încerca c un atac contra trupelor germane ori le vor păst rezervă generală în cazul că Germanii vor ataca.

În răsăritul îndepărtat, armatele Japoneze tează necontentit și destul de repede în China Ciang-Cai-Sec.

Pe Mare și în Aer, bombardamentele en în Germania și Italia, au răspunsul convenit din p Germaniei și Italiei. În orice caz, aceste bomb mente nu pot fi hotărâtoare pentru soarta răsbe

SPECTACOLE

AVIZ TEATRAL. La cererea generală, se va reprezenta nou, frumoasa comedie a primăverii, „EPUR de Corneliu Axente. Reprezentația va avea Sâmbătă 29 Maiu 1943, ora 8 seara, la Teatrul Municipal Sibiu. — Bilete cu prețuri populare „Cartea Românească“, Str. Regina Maria.

„CORSO“ prezintă în premieră marele film ge din Alpii tirolezi „VRAJA CODRULUI“ cu Hansi Kno Paul Richter. — Jurnal nou!

Cinema „APOLLO“ Programul de

Grandioasa premieră

Marele film de aventuri din deșertul Africei

SENTINELA DE BRONZ

Luptele palpitante cu cele mai sălbatice triburi din deșerturile AFRICEI, cu:

Fosco Giachetti - Drosi Duranti - Giovanni Grossi

Jurnal nou | Reprezentațiile încep în zilele de lucru 4—6—Dumineca 3—5—7—

FIRMA JACOBI & HERBERTH

MAGAZIN CU STOFE

Sibiu, Piața mică Nr. 12

S'a mutat în aceeași clădire, fostul local al Berăriei Hermes

unde va servi Onorata clientelă cu aceeași conștiinciozitate

A sosit transportul

cu

Cărucioare de copii

„BRENNABOR“

și de sport la

HERMANN SCHLOSSER

SIBIU, Str.Regele Mihai I. Nr. 13. — Telefon 61

A SOSIT

din Italia un transport de sandalete pentru dame, cu plută, modeluri foarte elegante cu prețul de Lei 2288

la Magazinul de încălțăminte

„CISMA ROȘIE“

FRANZ GEISBERGER

SIBIU, Strada Regina Maria Nr. 1